

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Prenumerationspris:

2 Rdr Bko.

Lördagen

den 27 September.

Tidning för Skön Konst och Litteratur.

En blick på Italiens Målarekonst.

(Ur en resandes anteckningar.)

Blott uti Italien är det möjligt att lära känna den Italienska målarekonsten, och erhålla ett något så när fullständigt begrepp om de mest bemärkelsefulla egenskaper, som karakterisera de åtskilliga skolorna inom denna konst. Louvern, med sina 13 taflor af *Titian*, sina 10 af *Rafaël*; Dresdens och Wiens herrliga gallerier, göra ej något undantag; ty för det första är en mängd af de här föregifna originaltaflorna af Italienska mästare blotta kopior, och för det andra äro de verkliga originalerna icke bland de utmärktaste, då man undantager några få, såsom *Correggios* "Natt". Och dock är det genom konstnärrens yppersta verk, som man rätt kan uppfatta hans spille. Ett bevis för min nyss yttrade öfvertygelse, nemligen att man endast uti Italien kan studera sig in uti dess målarekonst, är *Rafaëls* bekanta *Madonna di S:t Sisto* i Dresden — detta det förträffligaste af denne konstnärns arbeten på norra sidan Alperna. Och likväl, hvad känner man om denna komposition? Hvad återstår på denna duk af *Rafaëls* egen hand? Det är sannt, att styckets idé visar oss *Rafaël* i sina ljusaste inspirationsögonblick; men hvad utförandet, såsom det nu befinner sig, angår, så är historiken deröfver följande: *Madonna di S:t Sisto*, beställd för att pryda en klosterfana, öfverlemnades till klostret icke fullt färdig, och blef i rad af år, i både fult och vackert väder, buret vid åtskilliga andliga ceremonier, tills omsider den inlöstes uti ett fuktigt klosterhvalf; sönderföll der och vid första renovationen, som lærer skett af en färgsmetande munk, borttogs en betydlig del af hörnen, der duken befanns multnad. Framkom så taflan ånyo, utgjorde längre tid altarprydnad och undergick, kort före dess uppsättning som

sådan, ånyo en betydligare reparation, inköptes slutligen för Dresdens galleri, att utgöra ett föremål för de fromma Tyskarnes afguder.

Den Italienska målarekonsten har blifvit indelad i fem hufvudskolor, den Romerska, Lombardiska, Florentinska, Venetianska och Neapolitanska. Den Romerska bildades i 13:de seklet af *Aderigi*, blef betydligt uppsatt af *Perucio* och *Perugino* samt uppnådde sin höjd under *Rafaël*. Ensam och troligen alltid oupphunnen i snillets flykt och inspirationens höghet, känslans renhet och ideala skönhet står *Rafaël*. Man indelar hans konstnärnsbana i trenne perioder; uti den första igenkänner man hans lärare *Peruginos* stela men utförda och ädla manér; i den andra perioden visar sig konstnären helt och hållet själfständig; huru hjertlig, okonstlad, naiv och englaren blottar sig icke då hans genius. I den tredje epoken först framstår han sublim. Det var då, som man gaf honom tillnamnet "*Il divino Rafaële*".

Endast i Florens och Rom bör *Rafaël* studeras. Flera städer, såsom Venedig, Neapel och Bologna (la Santa Cecilia) kunna visserligen skryta med goda arbeten af honom, men de utvaldaste äro onekligen tillfinnandes i de båda förstnämnda städerna. Af dessa mästerstycken må nämnas: La *Madonna in trono detta dell' Baldacchino*; *Madonna della Sedia*; *Fornarina*; *Sancta Famiglia detta dell' Impernata* — dessa alla i Florens. Vidare i Rom: La *disputa del Sacramento*; La *Scuola d'Atene*; *Bataglia di Constantini* (uti *Stanzerna*) samt *Il violinista*; *Madonna di Foligno* och slutligen *La Trasfigurazione* eller vanligtvis kallad *Transfigurationen* — ett arbete, om hvilket man kan säga, att det återför oss till tron på underverk.

Bland Romerska skolans koryfээр må nämnas *Romano*, *Poussin*, *del Vaga*, *Caravaggio*, *Garofalo* (en tid *Rafaëls* medtäflare), *Andrea Sacchi*, *Mengs*, *Battoni*, m. fl. — Lombardiska skolan innefattar egent-

ligen all målarekonst, som utgick från Parma, Modena, Mantua, Bologna, Milano, Ferrara, Reggio och Imola. *Raibolini* nämnes såsom dess rätta stiftare. Det naiva och gratiösa utgöra denna skolas mest betecknande drag. *Bramante*, *Galassio*, *Cosimo* och *Dossi* hafva betydligt höjt dess anseende, hvilket likväl nådde sin kulminationspunkt under *Correggio* eller som han vanligen kallas: *Le peintre des Graces*. Hvad hans verldsberömda "Natt" beträffar, och hans beprisade sätt att låta tafflans ljuspunkt förläggas uti Christusbarnet — så har, några seklar förut, *Cimabue Carlo* uti sin "Christi sömn" (Galleria Colonna) använt samma framställning. Bland Lombardiska skolans yppersta räknas *Luini*, *Procaccini*, *Parmegiano*, och såsom tillhörande den Bolognesiska afdelningen, inom samma skola, *Annibal Carracci*, *Guido Reni*, *Dominichini*, *Guercini*, *Spada*, *de Imola* m. fl.

Florentinska skolan bildades uti 13:de seklet. *Pisano* grundade den och efterföljdes af *Giotto* och *Cimabue*, den egentlige stiftaren. *Michel Angiolo* och *Leonardo da Vinci* bringade gemensamt skolan till den högsta grad af fullkomlighet. *Michel Angiolo* har man kallat "anatomiens fader", och hans "Yttersta Dom" i Sixtinska kapellet anses med rätta som målarkonstens yppersta triumf. Venetianska skolan började först i 15:de seklet att göra sig gällande, förnämligast genom *Corpaccia* och *Murano*. *Padua* och *Venedig* voro dess hufvudsäten. *Barbarelli*, *Giorgione* arbetade mycket till dess ära, som först fick sin odödlighet af *Veccelli Titiano*. Den sistnämndes "Marias Himmelsfärd" är ett värdigt motstycke till Transfigurationen. Till denna skola höra *P. Veronese*, *Tintoretto*, *Basano*, *del Piombo*, *Bellini* m. fl. Den Neapolitanska skolan är i själfva verket endast en bifafdelning af den Romerska och representeras värdigast af *Salvator Rosa*. (Forts.)

Den musikaliska tidsandan och kritiken.

Vår tid karakteriserar sig märkbart derigenom att den ordnar och bringar i bestämdt system allt det egendomliga, som de sistförflutna konstepokenas största snillen i ovilkorlig genialisk skapelsedrift nedlagt i sina verk, och sålunda utvidgar teoriens fält. Exempel behöfva väl här knappt nämnas, då det icke måtte vara något vågat påstående, att kalla vår tid en *förevigande*, sökande, ordnande, undervisande — *reflekterande* tid. Öfverallt uppstå nya, stundom djupare gående teorier, — man behöfver blott betrakta de många skolorna och etydena, såsom omedelbara resultat af den nya instrumentaltekniken; tillochmed i de döda fingeröfningarna har *Kullak* genom nya åsichter ingjutit lif och anda. Stundom öfvergår vår tids sträfvan, att uppfinna hjälpmedel och forska, till det löjligen, i det man på reflexionens väg försöker frambringa det, som blott småningom, genom de *skapande* krafternas starka verksamhet eller genom ett stort snilles trolslag, kan åstadkommas: nya former, särdeles på operans gebit. Formen beror af innehållet, således af inspirationen och denna kommer alltid *före* reflexionen.

Reflexionen är en af de värsta demoner för våra unga skapande konstverld; de många resonnemangerna och filosofiska undersökningarna äro å ena sidan högst nyttiga och kunna icke förvilla ett verkligt geni, som af sin natur tvingas att själfständigt gå sin nya stråt, — dock öfvar det myckna filosoferandet och reflekterandet ganska ofta ett störande inflytande på vecka och ömsinta själar, ty medan somliga låta forma sig som mjukt vax, finna andra sig icke så lätt deri, börja att grubbla, söka och blindvis gripa till, och — reflexionen har gjort sitt verk, i det den skrämt bort den *okonstlade naturen*. Denna *okonstlade natur*, denna hjertats enfald, som utan grubblerier frambringa långt vackrare och originellare skapelser, än en hel verld af reflexioner förmår, finner man nu mera så sällan. Ett visst *sinnrikt manér* griper på ett betänkligt sätt omkring sig och alstrar, genom brist på sann inre känsla och genom en viss teknisk rikedom den olycksaliga handverksmässigheten. Hjertats och förståndets enhet, sinnenas och förnuftets samklang, själens och kroppens harmoni träffas sällan hos nyaste tidens tillyxade produktioner, hvilka ofta äro rika på egendomliga vändningar och intressanta kombinationer, men högst sällan ega det sanna själsdjup och det innehåll, som bevisa att deras tillvaro är en *nödvändighet*. — *Nödvändigt* är allt naturligt och sannt, emedan det såsom sådant framtränger liksom af sig själf. Derimot är allt mer eller mindre *tillverkadt* och sålunda tvunget, *icke* nödvändigt. I detta hänseende handla herr kritici ofta icke med behörig urskillning och verka icke sällan förvillande på sådana unga talanger, som icke egensinnigt vandra sin egen ensidiga väg, utan med interesse omfatta det som kommer till offentligheten, vare sig af produktiv eller reflekterande natur. Kritici förfara ej sällan ensidigt med sin dom, de förkasta ofta obetingadt sådana verk, som med det enkla men sanna innehållet icke förena en viss portion teknik, och erkänna ofta lika så obetingadt sådana arbeten, som genom en stor *teknisk liflighet* blott *tyckas* afspegla ett *inre lif*; — detta är ett slags ensidighet hos kritici, hvilka ofta förvexla det *konstnärliga* med det *konstiga*, i det de blott se formen, men icke derjemnte *känna* sig in i det inre lifvet. Man begär, att kritikern skall vara *kall* och känslolös som lagen, — men utan tvifvel gifves här en medelväg, enär kritiken icke själf är ändamål, utan så att säga *vägen till domslutet*. Huru skall en kritiker utan ett varmt och emottagligt sinne kunna rätt fatta innehållet af en komposition? Huru skall han kunna säga: det är känsla i denna melodi, — om han själf icke förut känt det? — *Känslig*, lugn och fri från förut fattade meningar måste kritikern vara, först då må han blifva *kall*, när han, såsom resultat af sin kritik, skall uttala domslutet. (Forts.)

Kongliga Theatern. *)

Under det att Amerika och Europa återljuda af beundran för de sångerskor och sångare, som utgått från Sverige, och i utlandet tagit priset af alla eller flertalet af dem, som der förut fört spiran inom sän-

*) Ur Östgötha Correspondenten.

gens verld, står vår egen Kongl. theater, såsom opera, stängd, af brist på talanger och under afvaktan att en gammal och uttjenad utländska skall hinna lära sig vårt språk och en utläning, såsom hofkapellet chef, skall hinna hemkomma från en utrikes resa.

Men huru kan det vara annorlunda, när det herrskande modet, under så många år, endast gjort afseende på det, som kommit från utlandet, städse mer eller mindre underkännande eller tillbakasättande det inhemska; när konstkritiken fejt krupit i modets fotspår, och slutligen när den kongl. theaters styrelse, sådan som den för det närvarande visar sig, är under all kritik.

Vi veta blott en kur emot det onda, en kur, som säkert skulle förskaffa hufvudstaden en god kritik, en god theaterstyrelse, aktning för de verkliga talangerna, och ett tillbörligt nedprutande af alla de der storheternas ryktbarhet, som på scenen med en temmelig god skola presentera sig väl, men saknande röst, hvarförutan man likväl ej lär, kunna blifva en god sångare eller sångerska, vi veta, sade vi, blott en kur och den är lika lätt tillvägbringad, som vi tro att den skulle åstadkomma en snabb och lycklig effekt, denna kur består också . . . blott uti erkännandet af hvisselpipans frihet.

Vederbörande hafva under årtionden bemödat sig att gifva theatern en god styrelse, men oupphörligt misslyckats. Hvisselpipen skulle omöjliggöra sådana misstag, och framtrolla en god.

Kritiken har äfven under årtal pratat allt hvad den, inspirerad af konsiderationer eller antipathier, behagat. Hvisselpipen skulle lära den att hålla sig till sanningen.

Man talar om att bilda en svensk theater; men man skall derpå arbeta förgäfvets intill dess man lägger hvisselpipen vid sidan af theaterstyrelsen och kritiken vid sidan af herrar artister och författare.

Litteratur.

— Af det förtjenstfulla arbetet: *Mozarts lefnad, jemnte en öfersigt af musikens allmänna historia och en analys af Mozarts förnämsta verk*, af Alex. Oulibicheff (Hedersledamot af Philharmoniska sällskapet i St. Petersburg) öfersatt af J. T. Byström, har 2:dra delen eller 3:dje och 4:de häftena nyligen lemnat pressen. Fäderneslandet bör vara hr kapiten Byström stor tacksamhet skyldig för öfverförandet af detta ypperliga verk på svenska språket; och enhvar som gör anspråk på att vara musikvän bör tillägna sig detta upplysande och bildande arbete.

Konstnotiser.

Bildhuggarekonst.

— Basrelief från Döda hafvet. Achæologiska museum i Louvren har af hr *de Saulcy* erhållit till present ett basrelief, som han funnit i Döda hafvet. Det föreställer en moabitisk konung, som dödar en fiende med sitt spjut.

Theater och Musik.

— *Lola Montez* tycks ånyo vilja beträda scenen. I *Salle Mabille* i Paris gafs för omkring 14 dagar sedan en soirée till frände af hennes återuppträdande, hvartill de franska journalernas följetonister m. fl. voro inbjudna. Hon dansade en Tyrolienne och en Cracovienne i "mycket kokett drägt,

med mycket lif och stor lätthet" säger *Theophile Gautier*. "Hon har gjort stora framsteg sedan sin senaste olyckliga debut i Operan. Hvad hennes yttre angår, så är hon ännu den unga, smärta, spensliga, nervösa och något magra damen, med den fina profilen, de glödande ögonen och de glänsande tänderna".

— En son till Mozart skall, säger "Bore", nyligen väckt mycken uppmärksamhet vid sitt uppträdande i furst. *Rakunowskys* salong i Wien. Han skall vara i besittning af en stor musikalisk talent och lärer hittills lefvat som musiklärare i Bamberg. Man betviflar icke, att *Mozart* snart skall blifva eftersökt såsom konstnär i Wien; ty man försäkrar, att hans musikaliska insigter skola vara ovanligt grundliga, oaktadt man tviflar, att han som kompositör någonsin skall kunna uppnå den store mästare, hvars namn han bär.

— Tenoristen Roger började d. 12 d:s åter sina 9 gästroller i Berlin såsom Georg Brown i "Hvita frun". Huset var, som man plär säga, öfverfullt, och Roger väckte furore. Den 14 uppträdde han med samma lycka såsom profeten i op. af detta namn, hvarvid *Johanna Wagner* spelade Fides. I hymnen vid slutet af tredje akten, under soluppgången lär hr R. dock ej varit lycklig. Den 16 gaf han sin 3:dje gästrol, som Raoul i "Hugenoterna". Som detta parti fordrar större fysiska krafter än hr R. besitter, var hans ansträngning alltför synbar.

— Boildieus "Johan af Paris", som sedan en lång följd af år varit försvunnen från Berliner-scenen, uppfördes ånyo den 10:de dennes och lockade en talrik publik.

— *Johanna Wagner* skall hafva antagit ett engagement vid stora Operan i Paris från d. 1 Maj nästa år, till stor saknad för Berliner-publiken.

— Hr Gehrman gaf i slutet af Augusti konsert i Helsingfors; tidpunkten var ej gynnande, så att icke fullt 100 personer bevistade konserten. Mell *Falkman* sjöng en aria ur Op. „la Favorite“, af *Donizetti*, „Slumrerskan efter balen“, af *Dannström*, samt en svensk folkvisa. Finska tidningarne säga att Mell *F*'s stämna efter hennes sejour i Sverige, vunnit i styrka och utbildning, och ingenting förlorat af sitt behag och sin vackra timbre. Både konsertgifvaren och Mell *F*. skördade de lifigaste applåder.

— *Julie Berwalds* konsert på kongl. theatern i Köpenhamn var säger "Fädrelandet: mindre besökt än den förtjente; golfvet var någorlunda fullt, men logeraderna endast tunnt besatta. Konsertgifverskan har ingen stor, men mycket behaglig och särdeles utbildad röst, hvarmed hon förenar en sällsynt musikalisk talang; hennes personlighet är dessutom högst intagande, hon är kvinlig och fin i sitt väsen. Det bisarra, ytterst svåra numret ur *Meyerbeers* "Fäldtlägret i Schlesien" i konsertens andra afdelning utförde hon med en sällsynt virtuositet, och sina svenska folkvisor sjöng hon med mycken känsla och hänförande behag. Tenoristen hr *O. Strandberg* hade gjort ett mindre lyckligt val i en duett ur "den Stumma", ty han saknar den erforderliga styrkan och kunde icke hålla stängen mot hr *Schröms* kraftiga bas; men han eger, så vidt det kunde höras, en hög och mycket klangfull röst. Kongl. kapellet utförde de tvenne Ouverturnerna (se n:o 38 af denna tidning) med lif och precision, och hr *Ree* spelade ett piano-nummer utomordentligt väl. Konsertgifverskan belönades med lifligt bifall, och hon skall otvifvelaktigt få ett talrikt besök om hon beslutar sig att gifva en ny konsert. Som det förljudes, ämnar hon uppträda i "Figaros Bröllop", som derför instuderas.

— *Julie Berwald* skulle gifva sin andra konsert i slutet af denna vecka, som det förmodades i Casinos mindre sal.

— "Aeren tabt og vunden" är ett nytt skådespel, som för första gången gafs på Kongl. theatern i Köpenhamn d. 23 d:s. Deruti förekomma svenska konungen *Gustaf II Adolf*, som spelas af *Nielsen*. Öfverstarna *Nils Brahe* (*Hullmann*), *Gust. Holm* (*Holst*), *Alexand. Leslie* (*Mantzius*), *Erik Soop* (*Liebe*), och *Seaton* (*Wiehe*). *Julie Hamilton* (*Mad. Holst*). Läsaren ser att stycket afhandlar en episod ur den store konungens lif.

— Ole Bull har i dessa dagar till Stortinget ingifvit en ansökan om ett statsanslag för sin nationaltheater. Sjelf har han offrat tid och penningar (mellan 5 och 6,000 Spd.) på sitt patriotiska företag, och uppträder således som en man, den der har rätt att fordra uppmärksamhet.

— Hr Wiehes andra debut på Christiania theater, den 15 dennes som Tristan i "Kung Renés dotter" mottogs liksom den första med stort bifall.

— Violoncellisten hr C. Arnold Junior, hvilken från d. 1 Oktober är anställd vid kongl. operan i Stockholm; gaf d. 17 dennes i frimurarelogen i Christiania en konsert för ganska godt hus och vann stort bifall, särdeles för *Adagio religioso* af Arnold senior för violoncell, med ackompagnement af viola, 3 violonceller och kontrabas.

— Mill Thrine Blom från Stockholm, född i Norge, elev af sångläraren och komponisten *Dannström* gaf Tisd. d. 9 d:s i Moss, på sin genomresa till Christiania, der hon ämnar informera i sång, en konsert, hvarvid hon sjelf föredrog: *Su-sannas aria* ur "Figaros bröllop," *Cavatina* ur "Barberaren," *Recit.* och *Cavatina* ur "Linda di Chamounix," *Arian* "A te presso" af *Dannström* samt några folkvisor och romanser. "Moss Tilsk." säger derom: "Vår publik lärde i mill B. känna en ovanligt utvecklad sängerska. Röstens omfång, och i synnerhet dess höjd, tonernas renhet och styrka, intonationens säkerhet, och i allmänhet det utmärkta föredraget, som på en gång tillkännagaf naturligt djup och varm känsla samt ett förutgåendet studium af särdeles allvarlig beskaffenhet, var i hög grad öfverraskande för oss, som vanligen få hålla till godo med mindre fullständiga konstproduktioner. — Den 21 dennes gaf mill B. konsert i Drammen för fullt hus och lika stort bifall.

— Kungliga theatern i Stockholm öppnades den 15 d:s för första gången under nu ingångna spelår, med en från tyskan öfversatt tre-akts-komedi "Saldirektören", samt till efterpjes "Lilla kusin", förut gifven i Stockholm.

— "Efter femtio år", som hållit sig uppe under hela sommar-saisonen på Djurgårdstheatern, gafs der för sista gången Månd. d. 22 dennes.

— Humlegårds-theatern synes i 3-aktsfarcen "Längtan efter äfventyr" hafva erhållt ett stycke, som är i stånd att fylla dess repertoire under den återstående korta delen af sejouren. Detta stycke, som, föregånget af Etiennes smånätta komedi "Vännen Constant", gafs d. 18 d:s för första gången, emottogs af publiken med ljudliga handklappningar och hr *Sjernerström* som utför en hufvudrole, blef inropad efter spektaklets slut.

— Tenoristen hr O. Strandberg skulle den 26 d:s gifva en musikalisk soirée i Lund.

— Fröken Hilda Sandels konsert d. 23 d:s i Linköping, var talrikt besökt, och närvarande kompetenta personer, som åhört de konserter hon gifvit såväl i Stockholm som Göteborg, ansågo detta hennes uppträdande såsom ett af de lyckligaste.

— Fröken Betty Boye och hr Rudolf Wallin skola i morgon d. 28 d:s gifva en musikalisk soirée i Linköping.

— Basunisten Billman ämnade att från Carlstad afresa till Filipstad och Fahlun för att i båda dessa städer gifva konserter.

— Pianisten J. Kullin gaf den 7 d:s i Carlshamn en konsert, som, enligt C. A. lärar varit "särdeles animerad". Den 15 d:s gaf hr K. konsert i Carlskrona, hvarifrån han enligt C. Veckob. skall afresa till St. Petersburg.

— Theaterföreståndarne: Hr Hessler gaf sin sista representation i Kalmar d. 5 d:s, samt begaf sig derifrån till Westervik, der han ger sista speket d. 30 d:s; hans sällskap erhåller stora loford af Kalmar- och Westerviks-tidningarna. Hr Ellfors efterträdde honom i Kalmar, der han gaf sista speket d. 20 d:s. Bland hans trupp hafva fru *Ellfors* och hr *Forsberg* der erhållt de största loforden. Hr H. skulle sedermera begifva sig till Carlskrona, der han sökt abonnemang för 14 representationer. Hr Oscar Andersson fortfar ett spela med bifall i Ystad; fru *Andersson* och hr *G. Sandström* äro enl. "Skånska Telegrafens" truppens koryféer. Hr Wallin spelar i Lund, men ämnar sig derifrån till Carlshamn om tillräckligt antal abonnenter der anteckna sig för 14 representationer. Hr Wesellus afslöt si-

na spektakler i Norrköping d. 31 Aug., reste derpå till Örebro, der han gaf sista speket d. 14 d:s. Derifrån begaf sällskapet sig till Westerås, der första representationen gafs den 19 dennes.

— Hr Hessler lærer med sitt skådespelaresällskap anlända hit mellan d. 8 och 15 nästa månad. De reparationer, som nu försiggå å härvarande theater, torde dock knappt, åtminstone efter allt utseende, hinna fullbordas till den tiden.

En stor förlust för den konstnjutning hr *Hesslers* trupp kan komma att bereda oss är dock, att den skickliga skådespelaren hr *Broman* med denna dag lemnar konstnärnsbanan. Han ämnade, enligt underrättelse från Westervik, der truppen nu uppehåller sig, afresa från denna stad d. 27 d:s för att i Finland söka utkomst i ett annat hvärf.

— Hr F. O. Söderström, *Director cantus* vid härvarande läroverk, har genom enhälligt val blifvit kallad till samma befattning i Carlstad; hvarmed äfven organistsysslan är förenad.

— Hr Direktör *Czapek*s stora konsert, af oss förut omnämnd, lærer komma att ega rum den 8 nästkommande Oktober. Vi återkomma dertill i nästa nummer.

— Ny musik. Hvar och en som åsett eller hört någon af härvarande garnison ledsagas till sitt sista hvilorum, har utan tvifvel med hela sin själ fäst sig vid den utomordentligt vackra *Sorgmarsch*, som ännu mera högtidliggjort en sådan i sig sjelf högtidlig stund. Denna sorgmarsch, komponerad af hr Direktör *J. Czapek* och utgifven på Bok- och musikhandl. hr *C. F. Arvidssons* förlag, är nu att tillgå på alla stadens boklädor. Hr *Meyers* lithografiska inrättning härstädes förtjenar ett *mention honorable* för det sätt, hvarpå denna sorgmarsch i lithografiskt hänseende är behandlad. Priset är 16 sk. bko. De tvenne sista fjerdedelarna af basen i 2:dra taktten och 2:dra notsystemet skola vara Gess i st. f. G. och på följande T. åttendedels not.

— *Sänger för 4 mansröster, komponerade och Hr Doktor Th. Schjött i Christiania vänskapfullt tillegnade af Otto Lindblad.* Köpenhamn på hrr *Lose & Delbancos* förlag, Göteborg D. F. *Bonnier*. Detta häfte af den med skäl omtyckta kompositören innehåller 4 kvartetter: Slottet vid jätten Finns krypta; Korsarens brud; Sångfoglarna och Sjörförsång, samt kostar 1 r:dr 16 sk. B:co. *Otto Lindblad* har ett så stadgådt renommé inom sångens verld, att hrr kvartettsångare säkerligen med nöje skola tillegna sig dessa rätt vackra kvartetter.

Hvarjebanda.

— På stora Londoner-expositionen väcka nu de med senaste expeditionen afsända svenska konstalsterna stor uppmärksamhet. Såväl "Times" och "Morning-Chronicle" som "Globe" gifva dem de största loford.

— Distractioner. Såsom bevis på den djupa uppmärksamhet, verldsexpositionen af åskådarna ådrager sig, förtäljer *Morning Herald* att från den 1 Juli till den 31:ste Aug. har man i kristallpalatset tillvaratagit der qvarglömda följande effekter: 275 shawlar, 319 näsdukar, 67 armband, 43 spatserkäppar, 32 paraplyer, 168 parasoller samt portföljer, reticuler o. d. utan tal. Tillochmed en bonjour!

— Minnes-medaljen, som präglades i anledning af festen vid aftäckningen af Fredriks-monumentet, visar å ena sidan en afbildning af monumentet, med underskrift: "Zur Einweihung des Denkmals Friederichs des Grossen am 31. Mai 1851", och på andra sidan den stora konungens bröstbild.

Ledig Orgelnist-tjänst.

Förenade Orgelnist- och Klockaresysslorna i Aringsås Församling sökes hos Pastors-Embete inom 60 dagar från d. 1 innevarande September, under adress: Wexjö & Lekaryd. Kompetenta sökande finnas inom Församlingen.

Beskrifningen på de aqvarell-målningar hr Prof. *Schollander* i Wisby utfört af Kalmar slott och byggnadsmonumenterna på Gottland, kunde ej, enligt vårt löfte, få plats i detta nummer, men skola införas nästa gång.